

SÖZ

Ligonier
HİZMETLERİNİN
HRİSTOLOJİ
AÇIKLAMASI

BEDEN

Aldı

Söz Beden Aldı

Ligonier

HİZMETLERİNİN

HRİSTOLOJİ

AÇIKLAMASI

LIGONIER HİZMETLERİ

Söz Beden Aldı: Ligonier Hizmetlerinin Hristoloji Açıklaması

Copyright © 2016 by Ligonier Ministries

İkinci baskı, üçüncü basım

Ligonier Hizmetleri tarafından yayımlanmıştır.

421 Ligonier Court, Sanford, FL 32771

Ligonier.org | ChristologyStatement.com

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

●

Isa Mesih kimdir? Neredeyse her yetişkin insan İsa'yla ilgili bir fikir edinmiştir. Bu fikirler yüzeysel, cahilce ya da doğrudan sapkınca olabilir. Önemli olan yalnızca fikirler değil, ama İsa hakkındaki gerçektir ve bu gerçek sonsuz bir önem taşır.

Hristiyan adını taşıyanlar, açıkça Mesih'i O'nun öğrencileri olarak takip ettiklerini söylerler. Mesih'e bakış açılarını yansıtan bir Hristoloji'ye, yani bir Mesih doktrinine (öğretisine) sahiptirler. Hristoloji, dolaylı veya açık bir yolla ifade edilebilir. Kutsal Kitap vahyinin derinliğini ve Kutsal Yazılar hakkındaki tarihî Hristiyan düşüncesini yansıtabilir veya yepyeni ve Tanrı'nın Sözü'yle bağlantısı olmayan bir şey de olabilir. Ama Hristiyan olduğunu iddia eden herkes bir Hristoloji'ye sahiptir.

Mesih'i takip etmek Hristiyanlık için merkezî önemde olduğundan, kilise, hayal gücümüzün ürünü olan bir Mesih'i değil, ancak tarihin ve Kutsal Yazılar'ın Mesih'i'ni ilan etmek için yüzyıllar boyunca çabaladı. İznik İnanç Bildirisi, Kalkedon (Kadıköy) Açıklaması, Heidelberg Kateşizmi ve Westminster İman Açıklaması gibi tarihî beyanlarda, Hristiyanlar Mesih hakkındaki Kutsal Kitap öğretisini ifade etmişlerdir.

Bugün bu beyanların sıklıkla görmezden gelinmesi ve yanlış anlaşılması sonucunda, Mesih'in kimliği ve işiyle ilgili kafa karışıklığı yaygın hâle gelmiştir. Ligonier Hizmetleri'nin Hristoloji Açıklaması, Mesih'in yüceliği ve O'nun halkının bina edilmesi için, Hristiyan kilisesinin tarihî, teolojik açıdan doğru ve Kutsal Kitap'a dayalı Hristolojisi'ni özetlemeye çalışır. Bunu, ikrar edilmesi kolay, Kilise'nin kalıcı imanını öğretmeye yardımcı olan, farklı kiliselerden imanlıların Müjde hizmeti için etrafında toplanabilecekleri ortak bir formla yapar. Bu açıklama, kilisenin tarihî inanç bildirilerinin ve ikrarlarının yerine geçmez, ancak Mesih'in kim olduğu ve ne yaptığına dair onların toplu öğretilerini ifade eden tamamlayıcı bir işlev görür. Mesih bunu kendi krallığı için kullansın!

Peygamberimiz, Kâhinimiz ve Kralımız olan Tanrı'nın beden almış Oğlu'nun adıyla.

Tanrı'nın beden alma gizemini
ve harikasını ikrar ederiz
ve İsa Mesih aracılığıyla sağlanan
büyük kurtuluşumuzda seviniriz.

Baba'yla ve Kutsal Ruh'la birlikte,
Oğul her şeyi yarattı,
her şey devam ettirir ve her şeyi yeniler.
Gerçek Tanrı olan Oğul,
gerçek insan oldu;
iki doğa bir şahısta birleşti.

Bakire Meryem'den doğdu
ve aramızda yaşadı.
Çarmıha gerildi, öldü ve gömüldü,
üçüncü gün dirildi,
göğe yükseldi
ve yargılamak üzere
yücelik içinde tekrar gelecek.

Bizim için,
yasayı yerine getirdi,
günaha karşılık kefarettir
ve Tanrı'nın gazabını yatıştırdı.
Kirliliği paçavralarımızı aldı
ve bize
kendini doğruluk kaftanını verdi.

O, kilisesini bina eden, bizim için aracılık eden,
ve her şeyin üzerinde
egemenlik süren Peygamberimiz,
Kâhinimiz ve Kralımız'dır.

İsa Mesih Rab'dir;
O'nun kutsal Adı'nı sonsuza dek överiz.

Âmin.

*Kutsal Yazı
İşpatlarıyla*

Onaylar ve Retler

- Madde 1 Kutsal Üçlülük'ün ikinci şahsı olan sonsuz Tanrı Oğlu'nun tarih içinde İsa olarak beden aldığı onaylarız. O, Mesih'tir; Tanrı'nın vaat edilen Mesih'i'dir.¹
İsa'nın yalnızca bir insan veya erken dönem Hristiyan kilisesinin kurguladığı hayal ürünü bir karakter olduğunu reddederiz.
- Madde 2 Tanrılığın birliği içinde öncesizlikten doğan Oğul'un, Baba'yla ve Kutsal Ruh'la aynı töze sahip (homoousios) ve eşit ve öncesiz olduğunu onaylarız.²
İsa'nın sadece "Tanrı gibi" (homoiousios) olduğunu veya sadece Baba tarafından Oğul olarak evlat edinildiğini reddederiz. Ontolojik olarak Üçlülük'ün içinde Oğul'un öncesizlikten beri Baba'ya göre alt makamda oluşunu reddederiz.
- Madde 3 İznik ve Kalkedon İnanç Bildirileri'yle birlikte, İsa Mesih'in hem gerçek Tanrı hem de gerçek insan olduğunu, iki doğanın sonsuza dek bir şahısta birleştiğini onaylarız.³
Oğul'un yaratıldığını reddederiz. Oğul'un Tanrı olmadığı herhangi bir zamanın var olduğu düşüncesini reddederiz. İsa Mesih'in insani bedeninin ve canının, Oğul'un tarih içinde beden almasından önce var olduğunu reddederiz.

¹ Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı... Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütf ve gerçeğe dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük (Yuhanna 1:1, 14). Ayrıca bakınız Mez. 110:1; Mat. 3:17; 8:29; 16:16; Mar. 1:1, 11; 15:39; Luk. 22:70; Yuh. 4:25-26; Elç. İş. 5:42; 9:22; Gal. 4:4; Fil. 2:6; Kol. 2:9; İbr. 5:7; 1. Yuh. 5:20.

² Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin (Mat. 28:19). Ayrıca bakınız Yuh. 1:18; 3:16-18; 10:30; 20:28; 2. Kor. 13:14; Ef. 2:18.

³ Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor (Kol. 2:9). Ayrıca bakınız Luk. 1:35; Yuh. 10:30; Rom. 9:5; 1. Tim. 3:16; 1. Pet. 3:18.

Madde 4

İsa Mesih'in iki doğasının, O'nun tek şahsında karışım, bozulma, bölünme veya ayrılık olmaksızın birleştiği hipostatik birliği onaylarız.⁴

İki doğayı birbirinden ayırt etmenin onları birbirinden ayırmak olduğunu reddederiz.

Madde 5

İsa Mesih'in beden alışında, O'nun tanrısal ve insani doğasının kendi niteliklerini koruduğunu onaylarız. İki doğanın da niteliklerinin İsa Mesih'in tek şahsına ait olduğunu onaylarız.⁵

İsa Mesih'in insan doğasının tanrısal niteliklere sahip olduğunu veya tanrısal doğayı içerebileceğini reddederiz. Tanrısal doğanın tanrısal nitelikleri insan doğasına ilettiğini reddediyoruz. Oğul'un beden alışında tanrısal niteliklerinden herhangi birini bir kenara bıraktığını veya onların herhangi birinden vazgeçtiğini reddederiz.

Madde 6

İsa Mesih'in Tanrı'nın görünen sureti olduğunu, gerçek insanlığın standardı olduğunu ve kurtuluş sürecimizin sonunda O'nun benzerliğine uyumlu hâle geleceğimizi onaylarız.⁶

İsa Mesih'in gerçek insandan daha azı olduğunu, sadece insan gibi görüldüğünü veya akıl (mantık) sahibi bir insan camından yoksun olduğunu reddederiz. Hipostatik birlik içinde Oğul'un bir insan doğası yerine bir insan şahsı üstlendiğini reddederiz.

⁴Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi. İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır (Mat. 16:16-17). Ayrıca bakınız Luk. 1:35, 43; Yuh. 1:1-3; 8:58; 17:5; Elç. İş. 20:28; Rom. 1:3; 9:5; 2. Kor. 8:9; Kol. 2:9; 1. Tim. 3:16; 1. Pet. 3:18; Vah. 1:8, 17; 22:13.

⁵Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınıksız sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeşiminde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı (Fil. 2:5-7). Ayrıca bakınız Mat. 9:10; 16:16; 19:28; Yuh. 1:1; 11:27, 35; 20:28; Rom. 1:3-4; 9:5; Ef. 1:20-22; Kol. 1:16-17; 2:9-10; 1. Tim. 3:16; İbr. 1:3, 8-9; 1. Pet. 3:18; 2. Pet. 1:1.

⁶Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğam O'dur. Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümlerlikler- O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı (Kol. 1:15-16). Ayrıca bakınız Rom. 8:29; 2. Kor. 4:4-6; Ef. 4:20-24; İbr. 1:3-4.

Madde 7

İsa Mesih'in gerçek insan olarak kendini alçalttığı konumunda insan doğasının bütün doğal kısıtlamalarına ve zayıflıklarına sahip olduğunu onaylarız. O'nun her açıdan bizim gibi olduğunu, ancak günahsız olduğunu onaylarız.⁷

İsa Mesih'in günah işlediğini reddederiz. İsa Mesih'in acılardan, denenmelerden ve zorluklardan gerçekten geçmediğini benimseyen bütün görüşleri reddederiz. İsa'nın gerçek insanlığının doğasında günah bulunduğunu veya günahsızlığının gerçek insan olmasıyla bağdaşmadığı düşüncesini reddederiz.

Madde 8

Tarihî bir kişilik olan İsa Mesih'in, Kutsal Ruh'un gücüyle mucizevi bir şekilde rahme konduğunu ve Bakire Meryem'den doğduğunu onaylarız. Kalkedon İnanç Bildirisi'yle birlikte, Bakire Meryem'in doğru şekilde Tanrı'nın annesi (theotokos) olarak adlandırıldığını; şöyle ki, doğurduğu çocuğun Tanrı'nın beden almış Oğlu, Kutsal Üçlülük'ün ikinci şahsı olduğunu onaylarız.⁸

İsa Mesih'in tanrısal doğasını Meryem'den aldığı veya günahsızlığının Meryem'den kaynaklandığını reddederiz.

Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkahn olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir (İbr. 2:17-18). Ayrıca bakınız Mik. 5:2; Luk. 2:52; Rom. 8:3; Gal. 4:4; Fil. 2:5-8; İbr. 4:15.

⁸Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di (Luk. 1:26-27). Ayrıca bakınız Mat. 1:23; 2:11; Luk. 1:31, 35; Rom. 1:3; Gal. 4:4.

Madde 9

İsa Mesih'in, ilk Adem'in başarısızlığa uğradığı her noktada atandığı görevinde başarılı olan son Adem olduğunu ve İsa Mesih'in kendi halkının, yani Mesih'in bedeninin başı olduğunu onaylarız.⁹

İsa Mesih'in düşmüş bir insan doğası üstlendiğini veya ilk günahın mirasını taşıdığını reddederiz.

Madde 10

İsa Mesih'in aktif ve pasif itaatiyle yasanın bütün gereklerini bizim yerimize tamamen yerine getirdiğini ve günahsız yaşamı ve çarmıhtaki ölümüyle günahlarımızın cezasını yüklediğini onaylarız.¹⁰

İsa'nın herhangi bir noktada Tanrı'nın yasasına itaat etmekte veya yerine getirmekte başarısız olduğunu reddederiz. O'nun ahlaki yasayı ortadan kaldırdığını reddederiz.

⁹Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nun böl lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfü daha da çoğaldı. Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluya egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfü da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün (Rom 5:12-21). Ayrıca bakınız 1. Kor. 15:22, 45-49; Efes. 2:14-16; 5:23; Kol. 1:18.

¹⁰Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır (Romalılar 5:19). Ayrıca bakınız Mat. 3:15; Yuh. 8:29; 2. Kor. 5:21; Fil. 2:8; İbr. 5:8.

Madde 11

İsa Mesih'in çarmıhta kendi halkının günahları için cezayı üzerine alarak kendini bir kefaret olarak sunduğunu, böylece Tanrı'nın gazabını yatıştırdığını ve adaletini sağladığını, günah, ölüm ve Şeytan üzerinde zafer kazandığını onaylarız.¹¹

İsa Mesih'in ölümünün, Şeytan'a bir fidye ödemesi olduğunu reddederiz. İsa Mesih'in ölümünün yalnızca bir örnek, yalnızca Şeytan üzerinde bir zafer ya da yalnızca Tanrı'nın ahlaki yönetiminin bir sergilenmesi olduğunu reddederiz.

Madde 12

Çifte yükleme (ya da çifte isnat) öğretisini, yani günahımızın İsa Mesih'e yüklendiğini ve O'nun doğruluğunun imanla bize yüklendiğini onaylarız.¹²

Günahın yargılanmadan göz ardı edildiğini reddederiz. İsa Mesih'in aktif itaatinin bize yüklenmediğini reddederiz.

Madde 13

İsa Mesih'in üçüncü gün ölümden dirildiğini ve bedende birçoklarına görüldüğünü onaylarız.¹³

İsa Mesih'in yalnızca ölmüş gibi görüldüğünü veya yalnızca O'nun ruhunun yaşamaya devam ettiğini ya da O'nun dirilişinin yalnızca takipçilerinin yüreğinde gerçekleştiğini reddederiz.

¹¹Tanrı Mesih'i, kamıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edenleri aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı (Romalılar 3:25-26). Ayrıca bakınız Yeş. 53; Rom. 5:6, 8, 15; 6:10; 7:4; 8:34; 14:9, 15; 1. Kor. 15:3, 14-15; Efes. 5:2; 1. Sel. 5:10; 2. Tim. 2:11; İbr. 2:14, 17; 9:14-15; 10:14; 1. Pet. 2:24; 3:18; 1. Yuh. 2:2; 3:8; 4:10.

¹²Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım (2. Korintliler 5:21). Ayrıca bakınız Mat. 5:20; Rom. 3:21-22; 4:11; 5:18; 1. Kor. 1:30; 2. Kor. 9:9; Efes. 6:14; Fil. 1:11; 3:9; İbr. 12:23.

¹³Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımızı karşılıklı öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. Kefas'a, sonra Onikiler'e görüldü (1. Kor. 15:3-5). Ayrıca bakınız Yeş. 53; Mat. 16:21; 26:32; 28:1-10; Luka 24:50-51; Yuh. 21:14; Elç. İş. 1:9-11; 2:25, 32; 3:15, 26; 4:10; 5:30; 10:40; Rom. 4:24-25; 6:9-10; Ef. 4:8-10.

Madde 14

Göğe yükselmiş olan İsa Mesih'in, dirilişin turfandası olduğunu, günahı ve ölümü yendiğini ve O'nunla birlik içinde bizim de dirileceğimizi onaylarız.¹⁴

Yüceltilmiş olan İsa'nın diriliş bedeninin, mezarda yatan bedenden tamamen farklı bir beden olduğunu reddederiz. Bizim dirilişimizin de bedenden ayrı olarak yalnızca ruhlarımızın dirilişi olacağını reddederiz.

Madde 15

İsa'nın Baba Tanrı'nın sağına, göksel tahtına yükseldiğini, şu anda Kral olarak hüküm sürmekte olduğunu ve görünür şekilde güç ve yücelik içinde geri döneceğini onaylarız.¹⁵

İsa Mesih'in kendi dönüş zamanı hakkında yanlış düşüncesini reddederiz.

Madde 16

İsa Mesih'in Pentikost Günü Ruhunu döktüğünü ve içinde bulunduğumuz dönemde her şeye hükmetmekte, halkı için aracılık etmekte ve başı olduğu Kilisesi'ni bina etmekte olduğunu onaylarız.¹⁶

İsa Mesih'in, Roma piskoposunu kendi vekili olarak tayin ettiğini veya İsa Mesih dışında herhangi bir kişinin Kilise'nin başı olabileceğini reddederiz.

¹⁴Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir... "Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?" (1. Kor. 15:20, 55). Ayrıca bakınız Rom. 5:10; 6:4, 8, 11; 10:9; 1. Kor. 15:23; 2. Kor. 1:9; 4:10-11; Ef. 2:6; Kol. 2:12; 2. Sel. 2:13; İbr. 2:9, 14; 1.Yuh. 3:14; Vah. 14:4; 20:14.

¹⁵Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?" İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi. "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız." İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukan alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." (Elç. İş. 1:6-11). Ayrıca bakınız Luk. 24:50-53; Elç. İş. 1:22; 2:33-35; Ef. 4:8-10; 1. Tim. 3:16.

¹⁶Her şeyi ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi (Ef. 1:22). Ayrıca bakınız Elç. İş. 2:33; 1. Kor. 11:3-5; 1. Kor. 11:35; Ef. 4:15; 5:23; Kol. 1:18.

Madde 17

İsa'nın bütün insanları yargılamak için yücelik içinde yeniden geleceğini ve sonunda bütün düşmanlarını ortadan kaldıracığını, ölümü yok edeceğini ve doğruluk içinde hüküm süreceği yeni göğü ve yeni yeri getireceğini onaylarız.¹⁷

İsa Mesih'in son gelişinin İ.S. 70 yılında gerçekleştiğini, O'nun gelişinin ve akabindeki olayların yalnızca sembolik olarak görülmesi gerektiğini reddederiz.

Madde 18

Rab İsa Mesih'in adına iman edenlerin O'nun sonsuz krallığına kabul edileceğini, ancak O'na iman etmeyenlerin cehennemde sonsuza dek bilinçli ceza çekeceğini onaylarız.¹⁸

Herkesin kurtulacağını reddederiz. İsa Mesih'e iman etmeden ölenlerin tamamen yok edilip hiç olacağını reddederiz.

Madde 19

Dünyanın kuruluşundan önce İsa Mesih'te seçilmiş olan ve iman yoluyla O'na bağlanan herkesin, O'nunla ve birbirleriyle birlikteliğin tadını çıkardığını onaylarız. Aklanma, evlat edinilme, kutsallaştırılma ve yüceltilme dahil olmak üzere, İsa Mesih'teki her ruhsal kutsamanın tadını çıkardığımızı onaylarız.¹⁹

İsa Mesih ile O'nun kurtaran işinin birbirinden ayrılabilirliğini reddederiz. İsa Mesih'in kendisinden ayrı olarak İsa Mesih'in kurtaran işine ortak olabileceğimizi reddederiz. İsa Mesih'le birleşmiş olup da O'nun bedeni olan kiliseyle birleşmemiş olmayı reddederiz.

¹⁷Tannı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu (Elç. İş. 10:42). Ayrıca bakınız Yuh. 12:48; 14:3; Elç. İş. 7:7; 17:31; 2. Tim. 4:1, 8.

¹⁸İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağılaşmış ve diş gıcirtısı olacaktır. Doğru kişiler o zaman Babaların'nun egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!" (Mat. 13:41-43). Ayrıca bakınız Yeş. 25:6-9; 65:17-25; 66:21-23; Dan. 7:13-14; Mat. 5:29-30; 10:28; 18:8-9; Mar. 9:42-49; Luka 1:33; 12:5; Yuh. 18:36; Kol. 1:13-14; 2. Sel. 1:5-10; 2. Tim. 4:1, 18; İbr. 12:28; 2. Pet. 1:11; 2:4; Vah. 20:15.

¹⁹İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı (1. Kor. 12:13). Ayrıca bakınız Yuh. 14:20; 15:4-6; Rom. 6:1-11; 8:1-2; 12:3-5; 1. Kor. 1:30-31; 6:15-20; 10:16-17; 12:27; 2. Kor. 5:17-21; Gal. 3:25-29; Ef. 1:3-10, 22-23; 2:1-6, 3:6; 4:15-16; 5:23, 30; Kol. 1:18, 2:18-19.

Madde 20

Yalnızca imanla aklanma öğretisini onaylarız. Tanrı'nın, kendi kişisel liyakatimiz veya iyi işlerimizden bağımsız olarak, yalnızca İsa Mesih'e ve O'nun işine olan imanımız aracılığıyla, yalnızca O'nun lütfunun eyleme geçmesiyle bizi doğru ilan ettiğini onaylarız. Yalnızca imanla aklanma öğretisini reddetmenin, Müjde'yi reddetmek olduğunu onaylarız.²⁰

Bize aşılınmış herhangi bir lütfü temelinde aklandığımızı reddederiz. Yalnızca doğamız gereği doğru olduğumuz takdirde aklandığımızı reddederiz. Bu aklanmanın şimdi veya herhangi bir zamanda bizim sadakatimize dayanacağını reddederiz.

Madde 21

Kutsallaştırılma öğretisini onaylarız; şöyle ki, Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle, İsa Mesih'in gerçekleştirdiği işe dayanarak, üzerimizde hüküm süren günahın gücünden bizi kurtarır, bizi ayrı kılar ve bizi Oğlu'nun benzerliğine değiştirerek kutsallaştırır. Kutsallaştırılmanın, aklanmadan farklı olsa da, Tanrı'nın bir lütfü işi olduğunu ve aklanmayla ayrılmaz şekilde birleştiğini onaylarız. Bu tanrısal kutsallaştırılma işinde pasif olmadığımızı, ancak günah karşısında ölmek ve Rab'be itaat içinde yaşamak üzere süregelen çabalarımızla, tayin edilmiş lütfü araçlarına kendimizi vermekle sorumlu olduğumuzu onaylarız.²¹

İnsanın İsa Mesih'le birleşmesinin meyvesini kutsallaştırılma içinde hemen vermeden aklandığını reddederiz. İsa Mesih aracılığıyla Tanrı için makbul olsalar da, iyi işlerimizin aklanmayı hak ettiğini reddederiz. Günahın üzerimizde egemenliği olmasa da, içimizde yer etmeye devam eden günahla mücadelemizin bu yaşamda sona ereceğini reddederiz.

²⁰ Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz (Rom. 5:1). Ayrıca bakınız Luka 18:14; Rom. 3:24; 4:5; 5:10; 8:30; 10:4, 10; 1. Kor. 6:11; 2. Kor. 5:19, 21; Gal. 2:16-17; 3:11, 24; 5:4; Ef. 1:7; Tit. 3:5, 7.

²¹ Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamaya göksel yerlerde kutsanmış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti (Ef. 1:3-4). Ayrıca bakınız Yuhanna 17:17; Elç. İş. 20:32; Rom. 6:5-6, 14; 8:13; 1. Kor. 6:11; 2. Kor. 7:1; Gal. 5:24; Ef. 3:16-19; 4:23-24; Fil. 3:10; Kol. 1:10-11; 2. Sel. 2:13; İbr. 12:14.

Maade 22

İsa Mesih'in Tanrı ile Tanrı'nın halkı arasında tek Aracı olduğunu onaylarız. Hem alçaltıldığı durumda hem de yüceltildiği durumda İsa Mesih'in Peygamber, Kâhin ve Kral olarak sahip olduğu aracılık rolünü onaylarız. O'nun Baba tarafından çağrıldığı aracılık görevini yerine getirmek üzere Kutsal Ruh'la meshedildiğini onaylarız.²² Tanrı'nın başka herhangi bir beden aldığı veya alacağını ya da fidiyeyle kurtuluş için Rab İsa Mesih'ten başka herhangi bir aracı olabileceğini reddederiz. İsa Mesih'ten başka bir kurtuluş reddederiz.

Madde 23

Tanrı'nın üstün Peygamberi olarak, İsa Mesih'in peygamberliğin hem öznesi hem de nesnesi olduğunu onaylarız. İsa Mesih'in, Tanrı'nın isteğini açıklayıp ilan ettiğini, gelecekteki olaylarla ilgili peygamberlikte bulunduğunu ve O'nun kendisinde Tanrı'nın vaatlerinin yerine gelişini olduğunu onaylarız.²³

İsa Mesih'in ağızından herhangi bir yanlış peygamberlik veya söz çıktığını ya da kendisiyle ilgili bütün peygamberlikleri yerine getirmediğini veya getirmekten geri kalacağını reddederiz.

²² Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. (1. Tim. 2:5). Ayrıca bakınız Eyüp 33:23-28; Luk. 1:33; Yuh. 1:1-14; 14:6; Elç. İş. 3:22; Kol. 1:15; İbr. 1:1-4; 5:5-6; 9:15; 12:24.

²³ Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum. Ama bütün peygamberlerin ağızından Mesih'i'nin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağızından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. Musa şöyle demişti: "Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin (Elç. İş. 3:17-22). Ayrıca bakınız Mat. 20:17; 24:3; 26:31, 34, 64; Mar. 1:14-15; Luk. 4:18-18, 21; Yuh. 13:36; 21:22; 1. Kor. 1:20; İbr. 1:2; Vah. 19:10.

Madde 24

İsa Mesih'in, bizim yerimize kusursuz kurbanı sunmuş olması ve Baba'nın önünde bizim için aracılık etmeye devam etmesiyle, Melkizedek düzeni uyarınca bizim Büyük Başkâhinimiz olduğunu onaylarız. İsa Mesih'in, yüce kefaretiler kurbanının hem öznesi hem de nesnesi olduğunu onaylarız.²⁴

İsa Mesih'in, Levi değil de Yahuda oymağından olması nedeniyle, kâhinimiz olarak hizmet etme niteliğine sahip olmadığını reddederiz. Mesih'in kurban ve kâhin olarak toplu ayinde, kansız bir şekilde de olsa, kendisini devamlı bir kurban sunusu olarak sunduğunu reddederiz. Mesih'in yalnızca gökte kâhin olduğunu ve yeryüzünde kâhin olmadığını reddederiz.

Madde 25

İsa Mesih'in Kral olarak bütün dünyasal ve doğaüstü güçlerin üzerinde şimdi ve sonsuza dek mutlak olarak hüküm sürmekte olduğunu onaylarız.²⁵

İsa Mesih'in krallığının yalnızca bu dünyaya ait siyasi bir krallık olduğunu reddederiz. Dünyasal yönetimlerin O'na karşı sorumluluğunu reddederiz.

²⁴ Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görülmek üzere göğe girdi. Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer, oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmede. Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarını günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir (İbr. 9:24-28). Ayrıca bakınız Yuh. 1:36; 19:28-30; Elç. İş. 8:32; 1. Kor. 5:7; İbr. 2:17-18; 4:14-16; 7:25; 10:12, 26; 1. Pet. 1:19; Vah. 5:6, 8, 12-13; 6:1, 16; 7:9-10, 14, 17; 8:1; 12:11; 13:8; 15:3.

²⁵ Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir (1. Kor. 15:25). Ayrıca bakınız Mez. 110; Mat. 28:18-20; Luka 1:32; 2:11; Elç. İş. 2:25, 29, 34; 4:25; 13:22, 34, 36; 15:16; Rom. 1:3; 2. Tim. 2:8; İbr. 4:7; Vah. 3:7; 5:5; 22:16.

Madde 26

İsa Mesih'in, bütün düşmanlarını yendiğinde, krallığını Baba'ya teslim edeceğini onaylarız. O'nun yeni gök ve yeni yerde Tanrı'nın halkıyla birlikte olacağını ve imanlıların İsa Mesih'i yüz yüze göreceğini, O'na benzer kılınacaklarını ve O'ndan son-suza dek zevk alacaklarını onaylarız.²⁶

İnsanlık için başka bir umut olduğunu veya İsa Mesih'in dışında kurtuluşun bulunabileceği herhangi bir ad veya yol olduğunu reddederiz.

²⁶Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yi içermediği açıktır. Her şey Oğul'a bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun (1. Kor. 15:24-28). Ayrıca bakınız Yeş. 65:17; 66:22; Fil. 2:9-11; 2. Pet. 3:13; 1. Yuh. 3:2-3; Vah. 21:1-5; 22:1-5.

Kullanım Önerileriyle

Açıklayıcı Makale

Bir gün tüm yeryüzü tek bir ikrarla yankılanacak: “İsa Mesih Rab’dir” (Fil. 2:11). Bu kısa cümlemin taşıdığı anlam çok büyüktür. İsa’nın Mesih olduğunu söylemek, O’nun “Meshedilmiş Olan” olduğunu söylemektir. O’nun vaat edilen ve uzun zamandır beklenen Mesih olduğunu söylemektir. İsa Mesih’in Rab olduğunu söylemek, O’nun gerçek Tanrı’dan gerçek Tanrı olduğunu söylemektir. Beden alış harikalar harikasıdır, hayret veren bir gizemdir. Tanrı beden aldı. O’na İsa demek bile, O’nun tek Kurtarıcı olduğunu söylemektir. O kendi halkını günahlarından kurtarmak için dünyaya geldi (Mat. 1:21).

“İsa Mesih, Rab’dir” bir inanç bildirisi; kısa ve öz bir inanç açıklamasıdır. İngilizce creed (inanç bildirisi) sözcüğü, Latince “İnanıyorum” anlamına gelen credo sözcüğünden türemiştir. Bu kısa inanç bildirisi, Mesih hakkında inandıklarımızı beyan eder. Bazılarına göre 1. Timoteos 3:16 da bir inanç bildirisi olabilir. Bunun iki nedeni vardır. Birincisi, Pavlus şu ifadeyi kullanır: “Kuşkusuz, büyüktür, *ikrar ediyoruz*.” İkincisi, bu ayetin ritmik ve şiirsel bir anlatımı vardır. Bu sözler beden almış Mesih’in kısa bir özetini oluşturur:

O, bedende görüldü,
Ruh’ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O’na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı. (1. Tim. 3:16)

Kutsal Kitap’ın şablonu önemlidir. İlk kilise konsiller düzenlediğinde ve inanç bildirileri oluşturduğunda, imamı ikrar için yeni bir yöntem oluşturmuyordu. Kutsal Kitap’ın yerleşik geleneğini devam ettiriyordu.

Meydan okumalar ortaya çıktıkça, ilk kilise tavrını ortaya koydu. Bircoklarına göre de, litürjik ihtiyaçlar veya saf ibadet arzusu, kiliseyi inanç bildirileri yazmaya teşvik etti. Bu, özellikle Mesih doktrini açısından doğrudur. İsa’nın şahsı ve işi hakkındaki temel gerçek, yüzyıllar boyunca Hristiyanlığın belirleyici özelliği olmuştur.

Yeni Antlaşma yazarları, İsa’nın şahsı ve işi hakkındaki yanlış fikirlerle bizzat savaştılar. Kilisenin ilk yüzyıllarında, çeşitli gruplar Mesih’in ger-

çek insanlığına karşı çıktılar. Doketistler adında bir grup, İsa'nın yalnızca insan gibi "göründüğünü" iddia etti. Arianizm gibi diğer sapkın gruplar, Mesih'in gerçek tanrılığına itiraz ettiler. Bu sapkınlar, İsa'nın Baba Tanrı'dan daha aşağı olduğunu iddia ettiler. Daha sonra gruplar, iki doğanın, Mesih'in gerçek insanlığının ve gerçek tanrılığının bir şahısta birleşme şeklini yanlış ifade ettiler. İlk kilise tüm bu meydan okumalara ve yanlışlara, konsiller toplayarak ve Hristiyan inancının temel gerçekleriyle ilgili Kutsal Kitap öğretisini özetleyen inanç bildirileri yazarak cevap verdi. Bu inanç bildirileri, kuşaktan kuşağa aktarılan zengin bir mirastır. Bugün elimizde, Elçilerin İnanç Bildirgesi, İznik İnanç Açıklaması ve Kalkedon (Kadıköy) Açıklaması gibi kaynaklar vardır. Bu inanç bildirileri sınır işaretleridir, teolojik açıdan doğru olan ile sapkın olan arasına net çizgiler çekerler.

Bu inanç bildirileri, kiliseyi güçlendirmeye ve Tanrı'nın lütüfkâr ve yöneten eliyle, Hristiyanların Müjde'yi sadakatle ilan etmelerine hizmet etmiştir. Bunlar kalıcı değerlerinin bir kanıtı olarak günümüzde okunmaya devam edildiler. Mesih'in teolojimizin ve ibadetimizin merkezinde olduğunu bize hatırlatırlar. Bu inanç bildirileri kiliseyi "kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye" çağırır (Yah. 1:3).

Yine de, bu inanç bildirileri yalnızca Mesih'in işine göndermeler yaparlar. Müjde'yi tam anlamıyla açıklamazlar. Reformasyon zamanında görünen kilisede gerçek bir bölünme gerçekleşti. Mesih'in işi esas konuydu. Özellikle, yalnızca imanla aklanma öğretisi üzerinde kopan tartışma, anlaşmazlığın merkezini oluşturuyordu ve Reform Hareketi'ni ateşleyen de bu oldu. Bu noktada kilise Protestanlık ve Roma Katolikliği olarak ikiye bölündü. Roma Katolikliği, Trent Konsili'nin akabinde, yalnızca imanla aklanma öğretisini reddedip, aklanmayı imanun ve eylemlerin iş birliğinin bir sonucu olarak görmeyi tercih ederken, Protestanlık yalnızca imanla aklanma öğretisini (*sola fide*) onaylar. Reformasyon başka bir konuda da farklılığını ortaya koydu. Bu da, İsa Mesih'in kendi kilisesi ve aslında her şey üzerinde üstün ve tek baş oluşudur.

Birlikte ele alındığında, ilk kilisenin ekümenik inanç bildirileri ve Reformasyon'un üzerinde durduğu noktalar, Kutsal Kitap'a sadık bir Müjde ilan etmek için kiliseye rehberlik ederler. İnanç bildirileri, çeşitli Reformcu iman ikrarları ve kateşizmler imana dair özetler sağlar ve imana ve Müjde'ye netlik kazandırır.

Söz Beden Aldı: Ligonier Hizmetleri'nin Hristoloji Açıklaması, naçıza-

ne, bu kuşağın kilisesine –ve Tanrı'nın kutsamasıyla, gelecek kuşaklara– geçmişin zenginliklerinden, hem ekümenik inanç bildirilerinden hem de Reformcu teolojiden yararlanarak, Mesih'in şahsına ve işine ilişkin kısa bir açıklama sunmaya çalışmaktadır. Belki bu açıklama ve beraberindeki yirmi altı onay ve ret maddesi, Hristoloji'nin bu önemli meseleleri üzerinde daha fazla tartışma ve düşünme için bir katalizör görevi görebilir. Belki bu açıklama kiliseye doğrudan da fayda sağlayabilir. Bu açıklamanın topluma duyurulması için her türlü girişimde bulunulmuştur. Bu açıklamayla karşılaşan herkesin “İsa Mesih, Rab'dir” gerçeğini bilmesini istiyoruz.

AÇIKLAMA

Açıklama altı kıtadan veya bölümden oluşur. İlk bölüm, iki anahtar fiille birlikte giriş işlevi görür: *ikrar etmek ve sevinmek*. Tanrı, hem kendisini hem de kendi isteğini Kutsal Yazılar'ın sayfalarında göstermiştir. Yine de, yalnızca O'na ait olan “gizli şeyler” vardır (Yas. 29:29). Teolojiyle uğraşırken daima kendi sınırlılığımızın farkında olmalıyız. Dolayısıyla, Müjde'nin *gizemini* ve *harikasını* ikrar ederek başlarız. Bu açıklama öncelikle, *Tanrı beden aldı* sözcükleriyle tanımladığımız beden almaya odaklanır. Oradan Mesih'in şahsı bizi hemen Mesih'in işine yönlendirir ve böylece Mesih'in kurtarış işinde hep birlikte seviniriz.

İkinci kıta, Mesih'i Üçlülük Tanrısı'nın şahısları arasında eşit makamda göyerek, O'nun gerçek Tanrı olduğunu vurgular. Bu kıta, Kalkedon Açıklaması'ndaki Kalkedon formülünün bir yeniden ifadesiyle biter. Mesih beden aldıktan itibaren bir şahısta iki doğada olmuştur ve hep öyle olacaktır.

Üçüncü kıta, Mesih'in gerçek insanlığını vurgulayarak beden almayı açıklar. O doğdu. O'nun adı, “Tanrı bizimle” (Mat. 1:23) anlamına gelen İmmanuel'dir. Burada O'nun ölümünü, gömülmesini, dirilişini, göğe yükselişini ve ikinci gelişini ikrar ederiz. Bunlar beden alma olayının tarihsel gerçekleridir.

Dördüncü kıta, Reformasyon'dan günümüze ulaşan kavrayışlardan yararlanarak, beden almanın teolojik gerçekleriyle devam eder. Bize göre, İsa'nın itaati kusursuzdu. *Yasayı yerine getirdi* (aktif itaat) ve yasanın cezasını ödedi (pasif itaat). O, bizim yerimize kefareten lekesiz kuzuydu. O, bütün insanlığın karşı karşıya olduğu en ağır sorunu çözdü: Kutsal Tanrı'nın gazabı. Bu kıta, yükleme (isnat)

doktrinini açıklayarak biter. Mesih'in doğruluğu bize yüklenirken, bizim günahlarımız O'na yüklenir veya O'na sayılır. Yalnızca ve yalnızca Mesih'in bizim için yaptıkları sayesinde Tanrı'yla barışırsız. Biz O'nun doğruluğunu giyindik.

Mesih'in üçlü görevi (*munus triplex*), Mesih'in işini özetleyen yararlı bir teolojik yapıdır. Peygamberlik, kâhinlik ve krallık olmak üzere bu üç görev, Eski Antlaşma'da birbirinden ayrı olan aracılık rolleriydi. İsa üçünün de kendi şahsında birleştirir ve hepsini kusursuzca icra eder. Burada yalnızca Mesih'in geçmişte çarmıhta yaptığı aracılık işini değil, aynı zamanda O'nun bizim Şefaahatimiz olarak Baba'nın sağında şu anki işini de düşünmekteyiz.

Son kıta, tek ve öz bir ikrarı onaylar: *İsa Mesih, Rab'dir*. Gerçek teoloji, doksolojiye (övgüye) ve ibadete yönlendirir. Dolayısıyla, açıklama anahtar bir file sonlanır: *övmek*. Şimdi Mesih'e ibadet ederek, sonsuz işimize hazırlanıyoruz.

YİRMİ ALTI ONAY VE RET MADDESİ

Bu açıklamalardaki ifadeler, Mesih'in şahsı ve işi hakkındaki Kutsal Kitap öğretisinin zenginliğini incelemeye davet eden Hristoloji çalışmasına kapılar açar. Bize daha çok rehberlik etmek üzere, bu açıklamalara her biri ayetlerle desteklenen yirmi altı onay ve ret maddesi eklenmiştir. Her biri için bir ana metin tam olarak yazılmış, yanında diğer destekleyici metinler sağlanmıştır. Bu maddeler çok önemlidir. Mesih'in şahsı ve işi hakkında Kutsal Kitap öğretilerinin sınırlarını çizerler.

Madde 1 beden almayı onaylayarak bir giriş işlevi görür.

Madde 2 Mesih'in gerçek tanrılığını belirtirken, Madde 3-5 Kutsal Kitap'ın bir şahıs, iki doğa Hristolojisi'ni ortaya koyar. Madde 6-9 Mesih'in gerçek insanlığını gözler önüne serer. Madde 10-26 Mesih'in şahsından Mesih'in işine döner. Bu maddeler, kurtuluş doktrinlerini onaylayarak başlar ve Mesih'in üçlü görevinin tarifleriyle sonlanır.

Ret kısımları son derece önemlidir. İçinde bulunduğumuz hoşgörü çağında, bir inancı reddetmek modaya pek uymaz. Ancak bu onay ve ret maddeleri küstahlık etmek için değil, kilisenin Kutsal Kitap öğretisinin güvenli ve berrak sınırları içinde kalmasına yardımcı olma umuduyla sunulmuştur. 2. Yuhanna 9 açıkça şöyle bildirir: "Haddini

aşır Mesih'in öğretilerine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur." Bu ayet, Kutsal Kitap'a dayalı Mesih öğretisinin veya Tanrı'nın Sözü'nde açıklandığı şekliyle Hristoloji'nin önceden belirlenmiş sınırlarının ötesine geçilmesine atıfta bulunur. Yirmi altı madde, açıklamanın çeşitli satırlarını açtığı gibi, maddelerin kendisi de Mesih hakkında daha derin bir Kutsal Kitap öğretilerine yönlendirebilir.

Bazıları haklı olarak, esasında yeni bir açıklamaya neden gerek duyulduğunu sorabilir. Bu iyi bir sorudur. Bu soruya istinaden, bu açıklamayı gerekli kılan üç nedeni sunmak isteriz. Bu açıklamanın, hem eski hem de şu andaki zorlukların altını çizerek, günümüzde kilisenin ibadetine ve öğretilerine hizmet edeceğine inanıyoruz. Ayrıca, Müjde hizmetinde bulunanlara, hizmetteki gerçek ortaklarını tanımanın bir yolunu sağlayacağına da inanıyoruz. Son olarak, kilise için zor zamanların eşliğinde olduğumuzu hissediyoruz ve bu açıklamanın bize Müjde'nin özünü; onun güzelliğini, gerekliliğini ve aciliyetini hatırlatacağına inanıyoruz. Bu üç neden üzerinde düşünelim:

İBADET VE GELİŞME İÇİN

Ligonier Hizmetleri, naçizane, bu açıklamayı kiliseye sunar. İlk yüzyıllardan itibaren, Hristiyanlar inanç bildirimlerini kilisenin litürjisinde kullanmışlardır. Bu açıklamanın da aynı amaca hizmet etmesini umuyoruz. İnanç bildirimleri, Kutsal Kitap'ın engin ufuklarını araştırmak için yararlı eğitim araçları olabilirler. Bu açıklamanın ve yirmi altı maddenin, Kutsal Kitap üzerinde daha ileri araştırmalar ve düşüncelerin gerçekleşmesi için kilisede rehber olarak kullanılmasını da umuyoruz. Mesih'in şahsına ve işine dair doktrinler, kilisenin kimliği ve sağlığı için hayati önem taşır. Kilisenin her kuşağı, Mesih'in şahsına ve işine dair teolojik açıdan doğru anlayışı yeniden etüt etmeli ve onaylamalıdır.

MÜJDE'DE ORTAK AMAÇ İÇİN

Dünya çapında giderek artan sayıda mezheplere bağlı olmayan kiliseler, organizasyonlar ve hareketler var ve bunların çoğu Müjde'yi yaymaya hizmet ediyorlar. Bazen sağlıklı ortaklıkların ve derneklerin nerede sağlanabileceğini ayırt etmek zordur. Bu açıklama, Mesih'te-

ki ortak kardeşlerimizi belirlemeye ve Müjde için ortak çabaları sağlamlaştırmaya hizmet edebilir.

BÖYLE ZAMANLAR İÇİN

Üniversite şehri olan Oxford'da, Thomas Cranmer, Nicholas Ridley ve Hugh Latimer gibi bazı Britanyalı Reformcuların fedakârlıklarına atfen dikilmiş bir Şehitler Anıtı vardır. Bu anıt, onların Roma Kilisesinin hatalarına karşı onayladıkları ve savundukları kutsal gerçeklere tanıklık ederek bedenlerini yakılmak üzere teslim etmiş olduklarını ve kendilerine yalnızca Mesih'e inanma değil, ancak aynı zamanda O'nun uğruna acı çekme ayrıcalığının verilmiş olmasına sevindiklerini anlatır.

Onlar İsa Mesih'in Müjdesi'nin kutsal gerçeklerine inandılar, bunları onayladılar ve muhafaza ettiler. Bu gerçeklerin tanıkları olarak onları ilan ettiler, savundular ve hatta onlar için acılar çektiler. Yüzyıllar boyunca birçokları bu Reformculara katıldı. Çağdaş Batı dünyasında birçok kilise, dinî özgürlüğün tadını çıkardı. Bunun ne kadar süreceği sorgulanabilir. Bu kuşak veya gelecek kuşaklar Mesih'e inanmaktan ötürü pekâlâ acılar çekmeye çağrılabilir. Buna hazırlanmamak ve gelecek kuşağı buna hazırlamamak bilgece değildir.

Gerçekten de Mesih'in şahsı ve işiyle ilgili bu gerçekler inanmaya, onaylanmaya, muhafaza edilmeye ve uğruna acı çekmeye değer. Yaşam, Mesih'tedir.

Mesih'in yeryüzündeki yaşamında bütün kalabalıkların O'nu terk ettiği ve kendisinin öğrencileriyle baş başa bırakıldığı bir an vardı. İsa öğrencilerine, onların da ayrılmak isteyip istemediklerini sordu. Petrus grup adına şu cevabı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendendir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın" (Yuh. 6:68-69). Bir süre sonra Onikiler'den birinde şüpheler belirdi. İsa çarımha gerilmiş ve gömülmüştü. İsa'nun dirildiğini görenler vardı, ama Tomas şüphe etti. Sonra İsa, Tomas'a görüldü. Tomas, Mesih'in yaralarına, bizim günahlarımız için katlandığı o yaralara dokundu. Ve Tomas şöyle ikrar etti: "Rabbim ve Tanrım!" (Yuh. 20:28).

Biz de böylece inanıyoruz. Böylece ikrar ediyoruz.

